

Marek Florek

Słupia Nadbrzeżna, st. 1, "Brzozowa Góra", gm. Tarłów, woj. tarnobrzeskie, AZP 84-74/21

Informator Archeologiczny : badania 31, 218

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zarejestrowano belkę drewnianą o średnicy 14 cm., ułożona wzdłuż osi południe - północ, na całej długości wykopu, Z belki wykonanej z drewna dębowego pobrano 2 fragmenty do analizy. W narożniku północno zachodnim odkryto kolejny fragment drewna o długości 0,50 m, z którego również pobrano próbkę.

Wyniki badań zostaną opublikowane w Wielkopolskich Sprawozdaniach Archeologicznych. Materiały znajdują się w IAE PAN w Poznaniu.

Siniarzewo, st. 1, gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie - patrz: neolit

Skrzeszew, st. XI, gm. Wieliszew, woj. warszawskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

SŁUPIA NADBRZEŻNA, gm. Tarłów, st. 1 „Brzozowa Góra”, woj. tarnobrzeskie, AZP 84-74/21

- domniemane grodzisko wczesnośredniowieczne – weryfikacja negatywna

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Marka Florka (Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, PSOZ w Tarnobrzegu). Finansowane przez Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Pierwszy sezon badań.

Badania prowadzono metodą wierceń, wykonano ponadto jeden sondaż weryfikacyjny o wymiarach 2 x 5 m w miejscu, gdzie wierceniami stwierdzono większej miąższości warstwy nadcalcowe.

„Brzozowa Góra” w Słupii Nadbrzeżnej funkcjonuje w literaturze archeologicznej jako grodzisko wczesnośredniowieczne. Obiekt obecnie pozbawiony jest śladów wałów, fos bądź innych intencjonalnych konstrukcji, posiada jednak wybitne naturalne walory obronne, podkreślone sztucznym podcięciem i być może nadsypaniem stoków os strony wysoczyzny. Stwierdzony w odwiertach i sondażu układ nawarstwień należy generalnie interpretować jako wykształcony profil gleby brunatnej właściwej, wytworzonej z utworów pylastych (lessów). Większa miąższość warstw nadcalcowych wzdłuż zachodniej krawędzi obiektu wynika z jej częściowego nadsypania. Nie natrafiono na żadne obiekty ziemne bądź struktury, które można by uznać za warstwy kulturowe bądź pozostałości umocnień, nie znaleziono również żadnych zabytków, które wskazywałyby na istnienie na tym terenie trwałego bądź nawet epizodycznego osadnictwa.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie.

Badania zakończono.

Stankowo, st. 12, gm. Gostyń, woj. leszczyńskie - patrz: wczesna epoka żelaza

STRADÓW, st. 1, gm. Czarnocin, woj. kieleckie, AZP 96-61/152

- ślady osadnictwa kultury lendzielskiej (neolit)
- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- grodzisko wczesnośredniowieczne
- ognisko nowożytnie i moneta z 1752 r.

Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 1 lipca do 16 sierpnia przez Helenę Zoll-Adamikową (Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk Oddział w Krakowie). Finansowane przez Komitet Badań Naukowych. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 65 m².

Poniżej nasypu wału 3b rozpoznano 5 obiektów. Największym był obiekt o średnicy minimalnej 90-110 cm, miąższości minimalnej 70 cm; w jego wypełnisku znaleziono dużą ilość fragmentów naczyń kultury pucharów lejkowatych oraz kości. W jednym z obiektów znajdował się także materiał być może kultury lendzielskiej.

W obrębie wału 3b wyróżniono 2 fazy funkcjonowania umocnień. Starsza zachowana jest tylko od strony południowej — tworzyły ją 4 warstwy o łącznej miąższości 1m, bez śladów konstrukcji